

Palmzondag A

Mt. 21, 1-11

Jes. 50, 4-7

Fil. 2, 6-11

Mt. 26, 14-27,66

Teken van liefde tot het uiterste toe

Wij, christenen, worden niet uitgenodigd op te kijken naar het kruishout zelf, naar dat marteltuig dat lijden en vernietiging brengt. Wij worden wel uitgenodigd op te kijken naar Jezus op het kruis, die, te midden van het lijden, Zijn zichzelf-gevende-liefde toont tot het uiterste toe. Ook in de hevigste pijn en de vastgespijkerde machteloosheid denkt Jezus immers niet aan Zichzelf, maar aan de anderen (Hij vergeeft zijn beulen, schenkt Johannes aan zijn Moeder en belooft het paradijs aan de goede moordenaar) en bidt Hij vol vertrouwen tot zijn Vader ("In uw handen beveel Ik mijn geest").

Laten wij opkijken naar wat de Liefde doet, hoe Jezus Zichzelf totaal vergeet en wegschenkt, zelfs in die meest weerloze situatie. En op het moment van de kruisiging wordt die liefde van de Mensenzoon "omhoog geheven": zijn liefde tot het uiterste wordt het moment van Zijn verheffing door God, van Zijn verheerlijking. Niet iedereen ziet dit. Bij het opkijken naar een kruis en naar de Gekruisigde staat iedereen voor de keuze: te geloven of niet te geloven. Wie niet gelooft, ziet alleen een gemartelde man, die lijdt aan het kruishout en totaal vernietigd wordt. Wie gelooft, ziet juist in de zelfgave van de Gekruisigde en zijn verhoging door God, het teken dat de belangeloze, zichzelf-gevende Liefde sterker is dan de dood.

Geloven is dan ook, bij het opzien naar het kruis, vooral kijken naar Jezus en willen leven vanuit de liefde die Hij toont door zichzelf belangeloos weg te schenken voor anderen, zelfs op het kruis. Geloven is, bij het opzien naar het kruis, vooral kijken naar Jezus en zich uitgenodigd voelen door zijn Zichzelf-gevende liefde, opgetild worden uit de dood van eigen zonde naar een nieuw, meer liefdevol leven, een leven in licht en waarheid. Ongelovigen blijven het kruis zien als een teken van ondergang. Gelovigen zien in de zelfgave van de Gekruisigde het teken dat zo'n liefde, ondanks het lijden, de dood overwint.

Soms wordt wel eens een kruis zonder Gekruisigde Jezus afgebeeld, hoog op een kerktoren of ingebouwd in een groots beeldhouwwerk of om praktische redenen. Tot daar. Maar in de liturgie van de Goede Vrijdag mogen wij het meest essentiële niet weglaten: de belangeloze zelfgave van de Gekruisigde op het kruis. Misschien kunnen wij ervoor zorgen - in deze laatste week voorbereiding op Pasen - dat het kruis mét de Gekruisigde ook in ons huis weer een echte ereplaats krijgt. Wanneer wij de Goede Week beginnen, gaan wij, vandaag op Palmzondag, de liefdevolle gekruisigde Jezus dan ook eerbiedig versieren met een palmtak en opkijken naar Gods teken van zichzelf-gevende-liefde tot het uiterste toe.